

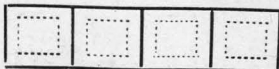
lanceifolia, (fig. 7) behoorende tot de slechts twee geslachten omvattende familie der *Taccaceae* uit de hoofdgroep der *Monocotyledonen*. Zij die wel eens een wandeling door bosch van de lagere streken gemaakt hebben, zullen zeker meerdere malen getroffen zijn door een overigens niet zeer opvallende donkergroene plant die prachtig rood gekleurde bessen als op een presenteerblaadje van schutbladen aan den voorbijganger aanbiedt. Tijdens den bloei vindt men de plant (*Tacca palmata*) minder gemakkelijk. Het zoeken ervan is anders zeer de moeite waard. De bouw van het groen en vuilpaars gekleurde bloempje is zeer bijzonder, zonder bepaalde overeenkomsten te vertoonen met andere families waarom deze weinige planten ook de eer genieten een aparte familie te mogen vormen, waarmee de *systematicus* niet heelemaal weg weet in zijn stelsel. Boven het onderstandig eenhokkig vruchtbeginsel staat een 6-bladig bloemdek. Tegen de blaadjes hiervan liggen de meeldraden, die hun helmknoppen onder een mutsje verbergen. De groote stempel vult met zijn drie breede, tweelobbige takken het midden van de bloem. Heeft men zoo kennis gemaakt met de *Tacca palmata*, dan zal men deze plant later steeds gemakkelijk herkennen aan de diep handlobbige bladeren die in gering aantal uit den knol voortkomen. De *Tacca* van den Goenoeng Karang bezit langwerpige gaafrandige bladeren, vertoont echter eenzelfde doch veel grootere bloem. Deze bloeiwijze valt hier op, doordat meerdere schutbladen van draadvormige gedaante zijn en ten slotte ver naar beneden hangen, een eigenaardigheid, welke ze weer met de een soort van arrowroot leverende *Tacca pinnatifida* gemeen heeft. De vruchten lijken totaal anders. Ze worden groot en trekken door hun groot gewicht de dunne na vruchtzetting schijnbaar verlengde bloemstelen naar beneden. Ze zijn scherp driekantig, en elk min of meer gebogen zijvlak, een vruchtblad voorstellende, heeft nog weer een verheven middennerf. De kleur was bij onze vondst vuilgroen en paars, zooals de bloemen ook gekleurd zijn. Rijp waren ze nog niet tegen dien tijd nemen ze een donker vuilbruine kleur aan. (Wordt vervolgd.)

KORTE MEDEDEELINGEN.

Aan de Redactie van De Tropische Natuur.

Vraag om inlichting.

Omstreeks half November a.p. was in de baai van Balikpapan en aan de aangrenzende kusten een eigenaardig verschijnsel waar te nemen. In het zeewater vertoonde zich een fijne grijsgele stof, die leek op het meel in het holle van een bamboe of wel op korte fijne bamboehaartjes. Onder het microscoop loste zich zoo'n hoogstens enkele mM. lang haartje of vezeltje op in een bundel ineen-gevlochten lintjes en bij sterkere vergrooting kon men het lintje onderkennen als een rij aaneengegroeide rechthoekige cellen met ietwat afgeronde hoeken, waarin zich door een minimaal verschil in tint en doorzichtigheid een kern en een rand lieten onderscheiden, ongeveer als deze figuur.

Op het strand bleven de in het zeewater zwevende vezeltjes als een slijmhuide achter, in sommige bochten der kust, waar wind en stroom daartoe samenwerkten, had zulk een concentratie plaats, dat het zeewater overging in een dunne brij en zich in vlakke kommen van het strand eensoms bijna decimeterdikke paplaag afzette. Onder den invloed der zonnestraling ontleedde deze massa en maakte zij zich op weinig aangename wijze aan de reukzenuwen bemerkbaar. Bij de rotting nam de grijsgele modder fraai bonte tinten aan, meest spierwit, groen en paars. Na twee, hoogstens drie weken was alles weer verdwenen. We hebben hier waarschijnlijk met een alsoort te doen (maar welke?), die zich in enkele dagen op fenomenale wijze vermenigvuldigde. Door welke bijzonder gunstige omstandigheden dit werd veroorzaakt, is mij onverklaarbaar gebleven. Mogelijk staat de seizoenwisseling er mede in verband, het liep juist tegen het einde van den drogen tijd en de regenmoesson brak aan. De oudste inwoners van Balikpapan, die hier reeds meer dan 15 jaar vertoefd hebben (de plaats is niet veel ouder) herinneren zich niet een dergelijk verschijnsel te hebben bijgewoond. Wie zou mij over de oorzaken hiervan nader kunnen inlichten?

Balikpapan, 2 Februari 1919.

H. WITKAMP.